

فصل اول - در کلیات

ماده 825

ماده 825 - وصیت بر دو قسم است: تملیکی و عهده.

ماده 826

ماده 826 - وصیت تملیکی عبارت است از اینکه کسی عین یا منفعتی را از مال خود برای زمان بعد از فوتش بدیگری مجاناً تملیک کند.

وصیت عهده عبارت است از اینکه شخصی یک یا چند نفر را برای انجام امر یا اموری یا تصرفات دیگری مأمور مینماید.

وصیت کننده موصی، کسی که وصیت تملیکی بنفع او شده است موصی له، مورد وصیت موصی به و کسی که بموجب وصیت عهده ولیّ بر مورد ثلث یا بر صغیر قرار داده میشود وصیّ نامیده میشود.

ماده 827

ماده 827 - تملیک بموجب وصیت محقق نمیشود مگر با قبول موصی له پس از فوت موصی.

ماده 828

ماده 828 - هرگاه موصی له غیرمحمصور باشد مثل اینکه وصیت برای فقرا یا امور عام المنفعه شود، قبول شرط نیست.

ماده 829

ماده 829 - قبول موصی‌له قبل از فوت موصی مؤثر نیست و موصی میتواند از وصیت خود رجوع کند حتی در صورتیکه موصی‌له موصی به را قبض کرده باشد.

ماده 830

ماده 830 - نسبت به موصی‌له ردّ یا قبول وصیت بعد از فوت موصی معتبر است بنابراین اگر موصی‌له قبل از فوت موصی وصیت را رد کرده باشد بعد از فوت میتواند آن را قبول کند و اگر بعد از فوت آن را قبول و موصی به را قبض کرد دیگر نمیتواند آن را رد کند لیکن اگر قبل از فوت قبول کرده باشد بعد از فوت قبول ثانوی لازم نیست.

ماده 831

ماده 831 - اگر موصی‌له صغیر یا مجنون باشد رد یا قبول وصیت با ولیّ خواهد بود.

ماده 832

ماده 832 - موصی‌له میتواند وصیت را نسبت به قسمتی از موصی‌به قبول کند در این صورت وصیت نسبت به قسمتی که قبول شده صحیح و نسبت به قسمت دیگر باطل میشود.

ماده 833

ماده 833 - ورثه موصی نمیتواند در موصی به تصرف کند مادام که موصی‌له رد یا قبول خود را به آنها اعلام نکرده است.

اگر تأخیر این اعلام موجب تضرّر ورثه باشد حاکم موصی‌له را مجبور میکند که تصمیم خود را معین نماید.

ماده 834

ماده 834 - در وصیت عهدی قبول شرط نیست لیکن وصیّ میتواند مادام که موصی زنده است وصایت را

رد کند و اگر قبل از فوت مُوصی رد نکرد بعد از آن حق رد ندارد اگرچه جاهل بر وصایت بوده باشد.